Bugün biraz içimi boşaltacağım. Çalışma ortamlarından bahsetmek istiyorum. Yazının başlığını “Çalışma Ortamları” koyabilirim. Bildiğiniz gibi burada bir arşiv oluşturuyorum. Neden yapıyorum bunu. Çünkü günlük yazmanın, arşiv oluşturmanın değerli olduğunu düşünüyorum. Başlarda biraz çekinmiştim, yazı yazmak hiç kolay değil. Malum, insanların ne düşüneceği konusu da var. Şunu fark ettim, yatırımcı olmak tam olarak bu demek. Bir yatırımcıysanız zaten yalnız oluyorsunuz. Amacım, bunu dramatize etmek değil yani abartmak veya acıklı hâle getirmek değil çünkü acıklı değil. “Burry Yalnızlığı: Görülmeyeni Gözle Görmek” başlıklı bir yazı yazdım. Zaman geçtikçe, yazı içime işlemeye başladı. Ben senelerce, yalnızlıktan şikayet ettim çünkü. Aileme zaman zaman kızıyordum, benim yanımda olmadıklarını düşündüğüm ya da benim yanımda olmadıkları için. Bugün yanımda olup olmadıkları hakkında bir şey söylemeyeceğim ama seçtiğim yolun, yaptığım işlerin doğal bir sonucunun yalnızlık olduğunu anladım. Borsa hakkında konuşan bir insanın arkadaşıyla buluştuğunda borsa hakkında konuşmasına şaşmamalı. Ben buna şaşıyordum bir dönem yani zaten benim işim bu, ne diye bunun üzerine konuşuyoruz? Böyle düşünüyordum ama gerçek bu değil. Bir işte iyi olmaya başladıkça veya iyi olma yolunda olunca, ister istemez konu işiniz oluyor. Şimdi dönüp baktığımda, kızdığım arkadaşlarımın ve ailemin o kadar da hatalı olmadığını düşünüyorum. Biraz gözlemlerimden bahsederek bitireceğim. Yazının başlığını “Çalışma Ortamları” koyabilirim dedim. Bunun, çalışma ortamıyla ne alakası var diye sorabilirsiniz ama doğrudan ilişkili. Profesyonel yani başkasının parasını yöneten ya da bireysel yani kendi parasını yöneten bir yatırımcı olsun hiç fark etmez, yatırımcılık yalnızlıktır. Resmen bilgiden para çıkarmaktır. Ne alacağınız, ne satacağınız ve ne yapacağınız çoğu zaman kendinize bağlı veya belirli kurallar çerçevesinde size bağlıdır. Böyle bir ortamda yalnız olmamak mümkün değil ki. Tabii ki yalnız olursunuz. Özellikle bireysel yatırımcıysanız. Günün sonunda, iyi bir yatırımcı bu işle o kadar meşgul oluyor ve işi hayatının içine o kadar çok giriyor ki, ortada bir hayat kalmıyor tabir caizse. Para işi hep böyle değil midir zaten? Maalesef, bizi ayıran para ve para kazanmak için yaptıklarımız oluyor. Bu iş, paranın ta kendisi ve maalesef sosyalleşmek bile bu işi yaptığınız sürece pek mümkün olmuyor. Eğer bu denli içinde olmak sizi mutsuz etmeyecekse ve benim şu sıralar anladığım gibi bunu anlayıp yola devam edebilecekseniz yapın derim. Başka bir yazıda bunun “değer” olup olmadığını ele alabilirim ama şimdilik bu farkındalığı oluşturmak bile yeterli olacaktır.